

•

ისევ შორეულ საგანს ვითვისებ,
ახლა ჩემს გულში ბევრი ლექსია.
განმარტოებით ვფიქრობ სიკვდილზე,
განმარტოებით დგას ეკლესია.

შორს დაქრის სული დაუცხრომელი,
საით წავიდა სხეული დ ლეში.
ჩანს წერტილივით ქორი, რომელიც
ნელა დაფრინავს მაღალ სივრცეში.

მიდის ეს ქალი და ბავშვი მიჰყავს
და ქარი დასდევს წამების მორევს.
ახლა ჩემს ლექსებს კითხულობს ვიღაც,
კითხულობს ვიღაც და იმეორებს.